

ת"פ 23061/07/15 - מדינת ישראל נגד משה עזרן, ארז רז, ביהו אברהם, יוגב אהרון, אביגדור צלניק, אלכס בולוטוב, שחר יעקב יעקובוביץ, אמיל בני טל, פיני כהן, שחר גילי מנצור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 23061-07-15 מדינת ישראל נ' עזרן ואח'

לפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה מדינת ישראל על ידי עו"ד רות יצחק שרונ

נגד

הנאשמים

1. משה עזרן
2. ארז רז
3. ביהו אברהם
4. יוגב אהרון
5. אביגדור צלניק על ידי עו"ד שרון וקנין
6. אלכס בולוטוב על ידי עו"ד סאני שייקס
7. שחר יעקב יעקובוביץ
8. אמיל בני טל
9. פיני כהן
10. שחר גילי מנצור

גזר דין - בעניינם של נאשמים 5-6

פתח דבר

1. **נאשמים 5-6** (להלן: "**הנאשמים**") הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדרי טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן, דהיינו בעבירות הבאות אשר באישום החמישי: **מתן שוחד**, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"); **פגיעה בפרטיות**, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**"); **והתחזות כעובד ציבור**, לפי סעיף 283(2) לחוק. כמו כן, **נאשם 5** הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר הטיעון, בעבירה נוספת שיוחסה לו באישום השישי בכתב האישום המתוקן, של **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

2. הסדרי הטיעון התייחסו הן לתיקון כתב האישום המקורי והן לעונש, והם כללו עתירה מוסכמת להטלת עונש מאסר בפועל בן שישה חודשים שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה - על כל אחד מהנאשמים; כמו כן, הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדרי הטיעון, כי הם יעתרו במשותף לכך שעל נאשם 5 יוטל קנס בסך 30,000 ₪ ואילו על נאשם 6 יוטל קנס בסך 20,000 ₪.

עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן

3. על פי **החלק הכללי בכתב האישום המתוקן**, בין שנת 2010 לבין סוף חודש ינואר 2013 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), פעלה חברת "כח לעד, שירותים משפטיים בע"מ" מרחוב יגאל אלון 157 בתל-אביב (להלן: "**החברה**") בבעלות הנאשמים ובניהולם. פעילות החברה התמקדה בקבלת צווי עיקול ממקורות שונים ובביצועם הלכה למעשה. כתב האישום מתייחס לאופן ביצוע צווי עיקול של כלי-רכב, אשר היווה את חלק הארי בפעילות החברה.

כחלק משגרת העבודה בחברה ולצורך ביצוע צווי העיקול, העסיקו הנאשמים את נאשמים 7 ו-8, ולעיתים גם את נאשם 9, אשר מורשים להוציא לפועל צווי עיקול מכוח הסמכה כ'בעלי תפקיד', כמשמעו בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן: "**בעלי תפקיד**").

על מנת לייעל את התפוקה ולהעצים את רווחי החברה, ומתוך הנחה כי נוכחות שוטר בהליך עיקול מגדילה את היענות החייב לשיתוף פעולה עם בעל התפקיד, מונעת חיכוכים והתנגדויות ומאפשרת במידת הצורך גישה למאגרי הנתונים של המשטרה, החליטו הנאשמים לצרף, כדרך שבשגרה, שוטר לכל הליך עיקול.

לצורך קבלת ליווי משטרי בעיקולים, קיימים נהלים משטריים המגדירים את התנאים לכך, לרבות עלות הליווי, המקרים שבהם ניתן לקבלו וכן פירוט באשר לשיבוץ שווינו של השוטרים לעבודות אלו. הנהלים מגדירים מפורשות כי התשלום עבור ליווי משטרי נעשה באמצעות המשטרה ובהתאם לתעריפיה.

מתוך כוונה "למקסם" את רווחי החברה, הן בדרך של נוכחות תדירה של שוטר בהליכי העיקול, על כל המשתמע מכך, ללא תלות באישור של גורמי המשטרה הרלוונטיים, והן בדרך של תשלום מופחת עבור הליווי, פעלו הנאשמים לאיתור שוטרים אשר יסכימו ללוות באופן קבוע את עובדי החברה בביצוע העיקולים בהתאם לצורכי החברה, וזאת תמורת תשלום, ישירות לכיסם, ומתן טובות הנאה (להלן: "**משטרה פרטית**").

על מנת להעצים את האפקט הרצוי של הנוכחות המשטרית בהליכי העיקול, לא הסתפקו הנאשמים בניהול משטרה פרטית ופעלו על מנת לייצר מצג שווא כאילו גם עובדי החברה שאינם שוטרים, אשר לקחו חלק בעיקולים, הינם שוטרים (להלן: "**ההתחזות**"). לצורך ההתחזות, השתמשו הנאשמים בכלי רכב לבנים מדגמים המזוהים עם כוחות המשטרה (כגון: סקודה, פולקסווגן-ג'טה ועוד) וכן עשו שימוש בסממנים משטריים כגון: מערכת כריזה, אורות מהבהבים כחולים על גבי כלי הרכב האזרחיים ששימשו אותם, סירנה וכובעי זיהוי משטריים.

4. **על פי עובדות האישום החמישי** (המתייחס כאמור לשני הנאשמים), על מנת "למקסם" את רווחיהם וכדי להימנע מתשלום למשטרה, מחד גיסא, אך מאידך גיסא להשתמש בשוטרים, בציד משטרי ובכלי רכב המזוהים עם המשטרה - פעלו **הנאשמים** כך שכלל עובדי החברה יחזו להיות שוטרים בפני חייבים ובכך להביא לשיתוף פעולה מצדם, להקל על עבודת החברה ולהגדיל את רווחיה, כמפורט לעיל בחלק הכללי.

לצורך כך שילמו הנאשמים לחברי "המשטרה הפרטית" סכומי כסף במזומן והעניקו להם הטבות שונות, כגון: הלוואות, שימוש בכלי רכב מעוקלים לצרכים אישיים, שימוש ברכבי החברה, מכשירי "מירס" ועוד, עבור השתתפות בפעילות החברה, מחויבות ונאמנות מלאה ל"משטרה הפרטית" של החברה ולצרכיה. במסגרת שירותי "המשטרה הפרטית", נדרשו חברה לבצע עיקולים בפועל, להשתמש בסמכויותיהן השונות כשוטרים, לשלוח נתונים ממאגרי המידע המשטריים, לפעול לאיתור כלי רכב בשטח ולהיות זמינים באופן תמידי לצרכי החברה, לרבות במהלך משמרות משטרתיות.

כפועל יוצא מכך שנוכחותם של השוטרים היתה בניגוד לנהלים ולחוק והפכה אותם, הלכה למעשה, שותפים למעשים אלו, נקשר בין הנאשמים ובין חברי "המשטרה הפרטית", קשר פלילי, שבמסגרתו לא דיווחו השוטרים על עבירות אשר בוצעו בידיעתם או בנוכחותם, ולא עשו דבר כדי למנוע אותם.

על מנת להגדיל את הרווחים וכמדיניות נהוגה בחברה, פעלו הנאשמים ליצור מצג לפיו עובדי החברה הם שוטרים. לצורך כך רכשו הנאשמים לעובדי החברה כלי רכב בדגמים ובצבע המצויים בשימוש המשטרה. כמו כן, התקינו הנאשמים, בין אם בעצמם ובין אם באמצעות אחרים, מערכת כריזה לכלי הרכב והוסיפו אור כחול מהבהב. כל זאת, על מנת שהחייב אשר יראה את הרכב ובו אף שוטר במדים, יחשוב כי מדובר בניידת משטרתית ובשוטרים וישתף עימם פעולה באופן מלא.

כמו כן, על מנת לייעל את עבודתם, השתמשו הנאשמים, בין אם בעצמם ובין אם באמצעות עובדי החברה, במכשירי מעקב לכלי רכב, שאותם נהגו להצמיד לרכבי החייבים, ולאחר מכן לנהל מעקב אחריהם לאורך תקופה שאינה ידועה, עד למועד שבו ביצעו את העיקול בפועל.

בידיעת הנאשמים, ולעיתים אף בנוכחותם, פעלו עובדי החברה בשיטות פסולות על מנת להטיל אימה על החייבים ולגרום להם להגיע לרכביהם וכך לבצע את העיקול.

בנוסף, בניגוד לנהלים ובמספר הזדמנויות בתקופה הרלוונטית, ביצעו עובדי החברה, בידיעתם של הנאשמים, עיקולים ללא נוכחות "בעל תפקיד" וללא הצגת צו כנדרש.

כמו כן, במהלך התקופה הרלוונטית ובהזדמנויות רבות, עשו הנאשמים שימוש ברכבים המעוקלים - לצרכיהם האישיים, לטובת עובדי החברה או כגמול לחברי "המשטרה הפרטית".

5. **על פי עובדות האישום השישי, המתייחס לנאשם 5** (ולנאשם 10), בתאריך 7.2.11 נפתחה חקירה משטרתית לאחר שלמשטרה הוגשה תלונה בעקבות עיקול שבוצע על ידי בעלי תפקיד בחברה על רכב המשמש כמונית, שבבעלותו של מר פליקס וייצמן, והחומר הועבר למחלקה לחקירות שוטרים, בשל העובדה כי גם שוטר נכח באירוע העיקול נשוא התלונה.

לאחר שנאשם 5 זומן למסירת עדות בעניין, כבעליה של החברה אשר ביצעה את העיקול, וכשנשאל על האירוע, מסר נאשם 5 עדות כוזבת, שלפיה הוא נכח במקום ובעיקול לא נכח שוטר.

בהמשך להודעתו של נאשם 5, ולאחר שמסר את שמו של נאשם 10 כמי שנכח גם הוא בעיקול, תיאם נאשם 5 עם נאשם 10 כי ימסור אותה גרסה שקרית שמסר נאשם 5. כפועל יוצא מכך מסר נאשם 10 בחקירתו גרסה שקרית.

כתוצאה מהתנהלותם של נאשמים 5 ו-10, ומשלא ניתן היה להגיע לממצאים המאמתים את גרסתו של המתלונן או המבססים חשד לנוכחות שוטר באירוע, נסגר התיק ללא מיצוי הדין.

במעשיו המתוארים לעיל, ביצע נאשם 5 דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין.

עיקרי הטיעונים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** טענה כי, מחד גיסא, הנאשמים הורשעו בעבירות חמורות שאותן ביצעו באופן שיטתי, תוך רמיסה מודעת של טוהר המידות ופגיעה עמוקה באמון הציבור במשטרה, הן באמצעות הפעלת שוטרים אשר סרו למרותם ולא למרות החוק והן באמצעות יצירת מצג שווא בעיני הציבור כאילו עובדיהם נמנים עם שירות המשטרה.

עם זאת, ב"כ המאשימה הוסיפה כי, מאידך גיסא, לזכות הנאשמים עומדים גם שיקולים לקולה: הנאשמים נעדרי עבר פלילי, הם נטלו אחריות על מעשיהם ובהודאתם חסכו זמן שיפוטי יקר ומשאבים רבים. כמו כן, הודאתם תורמת באופן ישיר למיגור תופעות שחיתות ופגיעה בטוהר המידות אצל השוטרים.

ב"כ המאשימה הטעימה כי, לדעתה, העונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון, עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת; והיא הציגה את גזר הדין בעניינו של נאשם 3 בת"פ (מח' חיפה) 4039/05 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (5.4.2005), שבו אושר הסדר טיעון שעל פיו הוטלו על נאשם 3 שישה חודשי עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס כספי גבוה, בגין הרשעתו במספר עבירות, לרבות מתן שוחד, לשם קידום עסקי החברה שבבעלותו. ב"כ המאשימה הוסיפה כי במקרה דשם ההיקף הכספי של העבירות היה גדול מההיקף במקרה דנן והפעולות האסורות נמשכו פרק זמן ארוך יותר, והבדלים אלו באו לידי ביטוי בהטלת קנס בסכום גבוה ומשמעותי יותר מהסכומים של הקנס שלהם עותרים הצדדים במקרה דנן.

ב"כ המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם לגבי שני הנאשמים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין מאסר בפועל ארוך יותר שלא בעבודות שירות.

7. ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון, אשר לטעמה מאזן נכונה בין השיקולים דלעיל, ועל פיו היא עתרה להטיל על הנאשמים שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס כמסכם במסגרת ההסדר; זאת, תוך שצינה כי מצאה לנכון להבחין בין נאשם 5 לבין נאשם 6 לענין גובה הקנס (בלבד), שכן נאשם 5 היה פעיל בשטח והורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט ואילו נאשם 6 ניהל את ענייני החברה במשרד ולכן העתירה בעניינו היא לקנס בסכום נמוך יותר מאשר בעניינו של נאשם 6.

8. **ב"כ נאשם 5** ציין, בין היתר, כי הסדר הטיעון נערך מול סגן ראש המחלקה לחקירות שוטרים. לטענתו, חזקה על המאשימה כי בחנה את מכלול הראיות בתיק ומצאה כי זה ההסדר הראוי.

הסנגור הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם עסק בעבר ועוסק גם כיום בפן הניהולי, ואין באמתחתו כל הסתבכות פלילית כזו או אחרת.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חדשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ובין ריצוי מאסר בפועל של ממש.

ב"כ הנאשם עתר לכבד את הסדר הטיעון וכן עתר כי סכום הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים, כמסכם עם המאשימה.

9. **ב"כ נאשם 6** ביקשה אף היא לכבד את הסדר הטיעון, בהיותו ראוי גם לטעמה. היא הדגישה כי הנאשם הוא מפרנס יחיד, נעדר עבר פלילי ואב לשלוש בנות אשר הגדולה ביניהן בת 9. כמו כן, הודגש כי הסדר

הטיעון גובש כתוצאה מהליך השימוע שנערך עוד בטרם הגשת כתב האישום, כך שהיתה נטילת אחריות כבר בשלבים המוקדמים של ההליך הפלילי והיא חסכה זמן שיפוטי יקר של בית המשפט.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם בחר לצאת מהחברה שאותה ניהל עם נאשם 5 והקים חברה חדשה בבעלותו היחידה והיא טענה כי למהלך זה משמעויות כלכליות. לטענתה, נאשם 6 לא היה שותף אופרטיבי בפעולות שבוצעו בשטח, כף שנטילת האחריות מצדו על המעשים שבוצעו בצוותא היא גבוהה יותר.

ב"כ הנאשם עתרה, כאמור, לכבד את הסדר הטיעון וכן עתרה לחלק את סכום הקנס המוסכם לעשרה תשלומים שווים, כמוסכם עם המאשימה.

דין והכרעה

10. תחילה יצוין כי, כידוע, אין בהסדר טיעון המתייחס לעונש כדי לפטור את בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם, לפי תיקון מספר 113 לחוק העונשין [ראו למשל: ע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.12.2013); ע"פ 3856/13 **גוני נ' מדינת ישראל** (3.2.2014)].

במקרה דנן, מדובר במספר עבירות המהוות "אירוע" אחד, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק.

זאת, שכן לפנינו סדרת מעשים בעלי אופי ונסיבות דומים שבוצעו במשך תקופת זמן אחת ורצופה, שיש ביניהם קשר הדוק והמהווים מסכת עבריינית אחת.

11. **מתחם העונש ההולם** בגין מעשי העבירות של נאשמים 5 ו-6 אשר **באישום החמישי**, הוא בין שישה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין שלושים חודשי מאסר בפועל [ראו למשל והשוו: ת"פ (מח' י-ם) 34088-10-11 **מדינת ישראל נ' מי רז** (28.4.2015); ת"פ (מח' חי') 37590-05-15 **מדינת ישראל נ' אסינג** (20.10.2015)].

כמו כן, **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה של שיבוש מהלכי משפט, אשר **באישום השישי** המתייחס לנאשם 5, הוא בין שלושה לבין תשעה חודשי מאסר בפועל [ראו למשל והשוו: ת"פ (מח' ב"ש) 39860-03-10 **מדינת ישראל נ' כהן** (5.11.2013); ת"פ (מח' ת"א) 61784-01-13 **מדינת ישראל נ' בר** (4.6.2015)].

12. **העבירות שבהן הורשעו הנאשמים הן חמורות**. במעשיהם פגעו הנאשמים באופן חמור בטוהר המידות ובאמון הציבור במשטרה, כשהמניע שעמד מאחורי ביצוע העבירות הוא תאוות בצע לשמה.

כמו כן פגע נאשם 5 גם בטוהר ההליך השיפוטי ובקיומה של מערכת אכיפת חוק ומשפט ראויה.

13. **מנגד**, יש לזקוף לזכות הנאשמים את הודאתם, את נטילת האחריות מצדם ואת שיתוף הפעולה שלהם וכן היותם נעדרים כל עבר פלילי.

14. העונשים שלהם עותרים הצדדים במסגרת הסדרי הטיעון הם מקלים במידה רבה עם הנאשמים, ולמעשה העונשים המוצעים במסגרת ההסדרים הם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

15. אלמלא הסדרי הטיעון, עונשם של הנאשמים היה חמור יותר, במידה ניכרת, מהעונשים שלהם עותרים הצדדים במסגרת הסדרי הטיעון.

16. עם זאת, כידוע, ככלל על בית המשפט לכבד הסדרי טיעון בין הצדדים, וסטייה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד [על כך ראו למשל: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002); ע"פ 7757/11 פלוני נ' מדינת ישראל (13.2.2013); ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (17.5.2015)].

17. **חרף קולת העונשים שלהם עותרים הצדדים בהתאם להסדרי הטיעון, המקרה דנן אינו נכנס לגדר המקרים החריגים והנדירים המצדיקים לסטות מהסדר טיעון** (ראו גם והשוו ת"פ (מח' חי') 4039/05 הנ"ל בעניינו של נאשם 3 דשם - שעליו כאמור הסתמכה ב"כ המאשימה).

18. בנסיבות הכוללות של המקרה דנא וחרף חומרת העבירות, החלטתי אפוא לכבד את הסדרי הטיעון, וזאת בשים לב גם להודאתם של הנאשמים באשמות ולנטילת האחריות על מעשיהם וכן לעובדה שהנאשמים נעדרו כל עבר פלילי.

19. על כן, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הכוללים הבאים:

נאשם 5:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, כמפורט בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות מיום 5.11.15;

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע המצויה בסימן ה' לפרק ט' לחוק העונשין;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של שיבוש מהלכי משפט או עבירה של התחזות כעובד ציבור או עבירה בניגוד לחוק הגנת הפרטיות;

ד. קנס בסך 30,000 ₪, אשר ישולם ב-15 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.12.15, או 120 ימי מאסר אם לא ישולם הקנס במועד.

נאשם 5 יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 21.1.16 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, במפקדת מחוז מרכז, רמלה.

נאשם 6:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה מיום 5.11.15;

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע המצויה בסימן ה' לפרק ט' לחוק העונשין;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של התחזות כעובד ציבור או עבירה בניגוד לחוק הגנת הפרטיות;

עמוד 6

ד. קנס בסך 20,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים
ורצופים החל מיום 10.12.15, או 90 ימי מאסר אם לא ישולם הקנס במועד.

נאשם 6 יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 17.1.16 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, במפקדת מחוז מרכז,
רמלה.

מובהר בזה כי אם לא ישולם אחד מהתשלומים של הקנס על ידי אחד הנאשמים, יעמוד כל סכום יתרת הקנס
לפירעון מיידי במלואו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"ז כסלו תשע"ו, 29 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט